ప్రచురణ తేదీ : 04-30-2020

రచయిత పేజీని సమర్పించినవారు:

మధురాంతకం నరేంద్ర

"సార్! టెలిగ్రాం..."

సైకిల్ని గోడవారగా నిల్చోబెట్టి వరండా మెట్లెక్కుతూ అరిచాడు వెంకటేసు.

[illegible]

పిచ్చిపిల్ల! తాను వెళ్ళేటంతవరకూ అన్నం తినకుండా గుమ్మంలో ఎంతసేపో ఎదురు చూస్తూ వుంటుంది.

అయినా తాను వేళకు వెళ్ళిందెప్పుడు? ఊళ్ళో, ఊళ్ళో, తిండీ నీళ్ళూ లేని అయినప్పుడు కూడా తనకీ ఉద్యోగ బాధ్యతలు తెలుసుకున్నారు! ఈ పెద్దగ్రామానికి ఉద్యోగమే యింత! ఉద్యోగానికి వచ్చినప్పుడే ఏ కిటికీ గుండానో గిరజాలు పెట్టి వెళ్ళిపోవచ్చు! దీనికలా కుదరదే! పేరుకందింది సంతకం పెట్టించుకున్న అర్థాలుగాని వెళ్ళడానికి వీల్లేదు...

మళ్ళీ తో ట క ర్త ను వై పు చూశాడు వెంకటేశం. లోపలనుంచి ఎలాంటి అలికిడీ బయటికి రాకపోవటంతో మళ్ళీ ఆలోచనల్లోకి జారిపోయాడు.

ఈ ఆఫీసరుగారికి వారానికొకటి రెండు పెద్దగ్రామాలయినా వస్తూంటాయి. ప్రతి పండుగకూ గ్రీటింగ్సు అక్కడనే! వాటి దానికి పుట్టినరోజులొస్తే శుభాకాంక్షలు. అంతటితో ఏముంది కొత్త కైటో, మళ్ళీ వస్తాడు — అప్పు మామూలు పత్రమానాని కొన్నాళ్ళ పెద్దగ్రామమిదే కావలసివచ్చాయా? లోగా వచ్చే బంధువులు మర్యాదలు మరల గించినట్టు, అందు కే పెద్దగ్రామమంటే మహా విశ్వతుల్యం వీళ్ళకు!

"అయ్యా! పెద్దగ్రామం" అనేవరికి —

కొందరి ముఖాల్లో భయం.

కొందరి ముఖాల్లో దుఃఖం.

కొందరి ముఖాల్లో ఆనందం.

కొందరి ముఖాల్లో ఆందోళన.

దూర్నానికి అలవాటుపడిన వెంకటేశం పెద్దగ్రామం పెట్టి వెళ్ళిన్నప్పు మాత్రం వహించలేదు — అయినా అవమానాన్ని ప్రతి బించేటందుకు అనువుగాని చోట్లో పోయింది.

అతివృష్టి—అనావృష్టి

లోలోపల విరాళాలడిగి మొక్కేసి రిమాజయింది కూడా!

అనుకుంటుండగా వడిపోను నిమిషా లు కావస్తున్నా లోపలనుంచి పడి వచ్చి పిల రావడంలేదు!

ఒకలోపలనుంచి కత్తిని తీసినట్టుగా సంచిలో నుంచి వరాలన పెద్దగ్రామ కవరును పైకి తీశాడు వెంకటేశం.

'లేపుకోదలుచుల్లి, ఉంచుకో గుండెల్లి అల్లాడుతుంటే దుర్యార్తి, విల్లి.లా పుంద గా ఉ దా ...' అ ను కు న్నా డు. ఆకాని మరేం చుక్కెక్కించేదు వెంకటే శుడి! ఎలాగైనా వీళ్ళకు పెద్దగ్రామంతో ఏమిటో తెలియాలి. అదే తనకు ముఖ్యం.

అడుగుల చప్పుడు దగ్గరి కొచ్చినట్టుగా తోచి వెంకటేశం తలుపుకు లేచి నిల్చున్నాడు. ఆఫీసరుగారు బయటికి రాగానే "నమస్తే సార్!" అంటూ అప్రయత్నంగానే చేతులు జోడించాడు.

"నువ్వటోయ్ వెంకటేశూ! ఏది పెద్ద గ్రామమా అన్నట్టు!" లోపలనుంచి వెంబడిగా మెరిసిపోతున్న తలను కుదిపేదితో ఏమయి కుంటూ ఎదురు చేతిని ముందుకు చాచారు ఆఫీసరు.

పెద్దగ్రామందించి పుస్తకంలో సంతకం పెట్టించుకుని "వెళ్ళొస్తానుసార్!" అంటూ బయటికి వచ్చేశాడు వెంకటేశం. ఆ పెద్ద గ్రామంలో ఏముంటుందో తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం అతన్ని మరీ వేగంగా ముందుకు కదలనివ్వడంలేదు. సైకిలులో గాలివున్నది లేనిదీ తెలుసుకునే పనిలో అతడు కొన్ని క్షణాలపాటు సైకిలు దగ్గరే తచ్చాడుతూ వుండిపోయాడు.

అదిగో...ఏమిటది? తన మీదాకు ప్రేమం

వచ్చినట్టుగా నీరుగారుతున్న తాలూకు పెదవు పచ్చగా మెరిసింపడం ప్రారంభమైంది. ఆ పెదవు పైకి చెప్పుకుంటున్నట్టుగా "తిరుగోని, మళ్ళీ వచ్చా...!" అంటూ అయ్యగారి పనుపా యింపు కూడా!

హమ్మయ్య!—తలపైనుంచి పెద్ద బరువు దించిన దిగిపోయినట్టుగా తేలికగా ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు వెంకటేశం. ఉత్సాహంతో సైకిలుపైన వెళ్ళునేశాడు.

అరరే. అప్పుడప్పుడే అయిపోతే పెద్దగ్రామం పుంటాదేమో! అదిగూడా ఈ కాంపౌండు లోనే అన్నాడా కావటి-పుష్యమ్మ. ప్రాణం. మరపుకొచ్చిన పెద్దగ్రామం బయటికతీసి చదు వామాదాని వెంకటేశం సందేహాన్ని నివృత్తి చేసుకున్నాడు. కారణానికి కూడా మాదిరి అప్పుడు — స్వామి వెంగయ్యకు కూడా ఒక పెద్దగ్రామం.

ఆఫీసరుగారి బంగళాకు మూ డ వే లు దూరంలో — ఓ చిన్న పూరిపాకలో వెంగయ్య కాపురం.

'అయ్యో పాపం' — నొ చ్చు కు న్నా డు వెంకటేశం. వెంగయ్య కొడుకే కొడుకు మిలటరీలో వున్నాడు. వా డి కే మ య్యిం దో ఏమిటో? భగవంతుడా! అలాంటిదేమీ జరగ కూడదు — అనుకుంటూనే పాకముందు నిలిచి 'పెద్దగ్రామం' అంటూ కేక పెట్టాడు.

భోజనం చేస్తున్న వెంగయ్య చెయ్యి కడుక్కోకుండానే బయటికి పరుగెత్తి వచ్చా డు.

"ఏమిటో, ఏముందో తొరగా చింది చదవవయ్యా వెంకటేశూ!" కంగారుగా అన్నాడు వెంగయ్య.

చెప్పడానికి మనసులోనే ఓ నమస్కారం చదుక్కుంది అక్షరాలా గవరు చింపాడు వెంకటేశం. ఎ.కటి భాగంలోని ఆ మూడు ముక్కలూ చదివేసరికి తృప్తిగా ఊపిరి పీల్చుకో

మన్నికకు ప్రసిద్ధిచెందినవి
అశోకా పెన్స్
& బాల్ పెన్స్
అశోకా పాళీలు
లాంగ్ లైఫ్ పాయింట్లతో
అశోకా పెన్ వర్క్స్, తెనాలి. (ఆంధ్ర)

అతివృష్టి – అనావృష్టి

[illegible]

http://kathanilayam.com/story/pdf/63825